

Петро Рогатинський, сел'роб зі Станіславова, тепер в Детройті
Василь Нагайський, бандерівець з переміщини. Номер в Америці
в Детройті 1951 р.

ПРОПАГАНДА

Командатом табору був М.р. Мухоморський, який в таборі разом з бандерівцями, і той брат.

Табір Геркасерне, Міттенвальд 20-го травня 1948.

В І М ' Я П Р А В Д И

Вже від довгого часу п.п. Петро Рогатинський і Василь Нагайський, які видавцями "Щоденних Вістей", прикритих назвою "таборового бюлетеню", свавільно та наскрізь тенденційно нападають на поодиноких людей-громадян та на деякі громадські організації нашого табору. Такі напади бували особливо в часі оснування на терені нашого табору Т-ва "Громадське Об'єднання Українців та в часі виборчої кампанії в листопаді 1947 р. Громадяни "зі старих" за яких себе мають редактори "Щоденних Вістей", у безпідставно-брехливий і просто провокаційний спосіб очорнили багато громадян нашого табору, які не погоджувалися із способом ведення господарки теперішньої управи. Ті намови закинули тоді поважним громадянам нахабно, що "їх минуле густо оварилось із засадами національної етики", та що "вони привикли аж надто швидко служити чужим богам, і то в усіх ситуаціях".

З такими й подібними брудними очорнюваннями й інсинуаціями на свідомих громадян нашої громади редактори "Щ.В." виступали вже не раз. Коли х хто-небудь із брутально нападених зголошувався до редакції. "Щ.В." та просив надрукувати спростування, то п.п. редактори відправляли його звичайно з нічим, а якщо дещо й було надруковане, то в скороченій та несуттєвій формі.

В останньому часі згадані редактори, діючи очевидно під інспірацією якоїсь особи зробили безпідставний і зловбий напад на о.декана Михайла Кравчука. Вони посунулися так далеко, що закинули йому ні менше, ні більше, як... виступ проти ВПреосященого Д-ра Івана Бучка, а далі приписують о.Кравчукові... антирелігійність. "Щ.В.", 78(461) і 79(462). У своїх до крайності нікчемних писанинах редактори "Щ.В.", перекручуючи та фальшуючи факти, з розмислом намагаються підсилити ненависть та нетолерантність серед громадянства нашого табору, що тільки допомагають нашим ворогам у розкладі української еміграції. Насвітлюючи окремі факти з нашого таборового життя, "Щ.В." виразно запряглися до протигромадської роботи, маючи на увазі хіба тільки дешевеньку, повну демагогії саморекламу та власний, а не громадський інтерес.

Передусім редактори "Щ.В." у тенденційний спосіб закривають правду та в нечесний спосіб профанують етику українського журналіста, який повинен би стояти на сторожі християнської моралі, служити добру і правді та відкидати демагогію, бо вона деморалізує, а не направляє українську громаді. Гадаємо, що однією з причин, яка веліла редакції "Щ.В." допуститись аж такого низького нападу, і то аж у кількох числах, є бажання відвернути увагу громадян табору від дуже немилих для теперішнього таборового проводу фактів з його господарки, що вийшли на яву в процесі перед Дисциплінарною Комісією тут.табору.

Крім брутального нападу на заслуженого священика, проповідника, науковця та загально любленого в таборі о.дек.М.Кравчука, "Щ.В." дозволили собі напасти теж на широко відомих, цінених і знаних громадян з громадської праці: сеніора Д-ра С.Барана, генерала Б.Палія-Нейла, Д-ра Івана Німчука,

дир. Льва Короля, Д-ра Никифора Гіриляка і ред. Ф. Кордубу, закидаючи їм... антигромадську та антирелігійну роботу. Кінь смаявся б з такого дурного і клепа редакторів "Щ.В." на згаданих громадян. І хто ж то поважився на таке наївно-глухий напад-наклеп? Хто взяв на себе сміливість підсувати цим громадянам антигромадськість та антирелігійність? Це п. Рогатинський, в якого завжди повно їді, ненависти і злоби, а зате мало такту, в якого на устах багато крилатих патріотичних фраз, який ходить до церкви хіба тільки на паради (Парадехрист) і який не хрестив своєї дитини кілька літ та охрестив її щойно в часі цьогорічних свят під очевидним натиском та своєї опінії. І така людина, яка гадає, що коли потрапить сипнути пусту промову, то вже має всі дані на провідника народу, вагається моралізувати і видавати різним громадянам патенти про їх громадську релігійну підставу! Геть ваші брудні руки, п. Рогатинський, від наших заслужених громадян! Спершу оправдайтеся з закиду, піднесеного прилюдно на суді, що ви і ваші прихильники з'їли ту мармеляду, мед, орішки, цукор і какао, що були призначені для дітей в цілому таборі!

Перфідно-провокаційними "Щ.В." є теж подана там "інформація" немов би в письмі до Владки підписані там громадяни подали, що не можуть сидіти при однім столі з членами Легіону Українських Комбатантів. Це провокація, пущена в розмислом, і мета її ясна хіба кожному. Насправді ж у письмі до Владки підписані там громадяни - представники громадських і політичних організацій табору, що їх зігноровано і не допущено зійтися з Владкою, - окладають йому таким шляхом свій привіт, поклін і подяку за його велику працю. Для солідарности підписали цей привіт та подяку і такі громадяни, які дістали запрошення до безпосередньої зустрічі з Владкою за обіднім столом. Але чому "Щ.В." подали прізвища тільки кількох громадян, які не взяли участі в обіді, хоч знають добре, що таких громадян було куди більше?

Далі мусимо сказати таборовому громадянству ясно, хто є причинником того всього, що зайшло в таборі з нагоди відвідин В. Преосвященного Владки Д-ра Івана Бучка. Це в першу чергу президія Ділового Комітету, що діяла під безпосереднім впливом деяких осіб з таборового проводу, які вирішили за всяку ціну не допустити до зустрічі з Достойним Владкою представників кількох таборових організацій і деяких визначних громадян. Вони в ніякому разі не були менше варті від багатьох з тих, що їх до тієї зустрічі запрошено. А навпаки. Але, на превеликий жаль, Діловий Комітет під проводом проф. д-ра І. Велигорського легковажно пішов на це, зігноровано і деякі немілі таборовому проводові установи і деяких визначних громадян. Зігноровано теж і нач. редактора "Укр. Вістей" п. Дивинча, що живе в нашому таборі, хоч на його особу звернено своєчасно увагу, кому слід, тоді комусь місце при столі для кореспондентів "Укр. Трибуни" і "Часу" було зарезервоване.

З уваги на подані вище факти, заштуємо: хто ж допустився тут цілої низки промахів і нетактів? Хто винуватий тут нехристиянський, а чисто поганський підхід до справи? Хто кермував тут нетерпимістю, некавістю і злобою супроти своїх же рідних братів? Отже, хто відповідальний за те все, що сталося? Ясно, що провід Ділового Комітету, який не доріс до своїх завдань, а тепер хотів би зіпхати вишу за власні гріхи на кого іншого. Тут аж напрошувалось приповідка: самі наварили каші, а тепер хочуть, щоб її з'їв хто інший. Ні, панове! Виссаними з пальців брехливими та очевидними перекручуваннями фактів своєї знани на інших не смикнете! Ізте ту кшаку самі!

Вкінці зазначимо, що редактори "Щ.В." ганьбно перекрутили слова Владика при столі з приводу того, що сталося в таборі 3.5. ц.р. та ще й подають ті слова ніби як цитат. Що думав Дорогий Владика, це видно найкраще з того, що подає у своєму спростованні о.дек.Кравчук. Ми зазначили тут тільки одне: Владика поінформований про все як слід і знає всю правду. Спростувати видавчу редакції "Щ.В." про якусь плямовану демонстрацію проти Владика хіба не треба. В це не повірить навіть мала дитина. Адже в нікого не може бути сумніву, що в таборі немає ні однієї особи, яка не мала б бажання, щоб привітання Дорогого Владика видало якнайкраще і якнайвеличавіше.

В дальшому подаємо спростування та вияснення нападемків з "Щ.В." громадях, бо цих їх спростувань редакція "Щ.В." не помістила.

ЗАЯВА-ПРОТЕСТ ТАБОРОВИХ СВЯЩЕНИКІВ

Ми, нижчепідписані католицькі священники табору 8геркасерне в Міттенвальді, на своїй нараді дня 17-ого травня ц.р., обговоривши недавні події на території нашого табору, а зокрема напад таборового часопису "Щоденні Вісті" ч.461 і 462 на Воч.о.дек.Михайла Кравчука з найглибшим смутком стверджуємо, що серед цих кругів таборового громадянства заіснував роздор і разлам.

1. Зоджчас найрішучіше застерігаємося проти замірів деяких людей поширити свою компетенцію на церковні справи, що між іншим мало місце у зв'язку з приїздом Преосвященного Владика Кир. Івана до Міттенвальду.

2. Протестуємо з цілою рішучістю проти очорнювання нашого товариша по званню Всеч.о.дек.Михайла Кравчука, посуджування його в антигромадській і антирелігійній роботі та проти посуджування його в якомусь ворожому виступі супроти нашого Владика.

3. Людям, що такі очорнювання пишуть у "Щоденних Вістях", відмовляємо права компетенції в справі - хто, коли і чим діє проти релігії. Ці справи належать у певну чергу до Церкви та її слуг, священників.

4. Закликаємо і прохаємо все громадянство причинитись добрим словом і ділом до оздоровлення нашого таборового життя.

Міттенвальд, дня 17 травня 1948.

о.Теодор Вареха в.р.
о.Богдан Гадушевський в.р.
о.Д-р Ів.Чинченко в.р.
о.Н.Куницький в.р.

о.Мих.Кравчук, - крім 2-ї точки, що торкається моєї особи.

Мотивно 2-ї точки, що торкається Всч. о.М.Кравчука, впоєнні прилучуюся до нижчого тексту. о.Антін Лукомський в.р.

СПРОСТУВАННЯ о. ДЕКана МИХАЙЛА КРАВЧУКА

У замітці: "Виступ проти українського Владика редакція "Щоденних Вістей" в ч. 461 намагається доказати, немов би в таборі була якась мала група людей, що не хотіла, щоб прийняття Владика випало величаво. Це не відповідає дійсності, як і неправдиво змальований мій виступ у зв'язку з привітанням мною Владика. Як воно насправді було, подано в спростуванні, тому його прошу помістити в найближчому числі "Щоденних Вістей".

В неділю 25 квітня ц.р. повідомив я усно секретаря Ділового Комітету п. Губку, що як сеніор духовенства міттенвальдських таборів і товариш Пресвященного Владика з богословії, застерігаю собі чергий привітати Достойного Гостя під час обіду. П. Губка спокійно обіцяв передати моє домагання Діловому Комітетові. Наступного дня, в понеділок, повторив я це Голові Комітету п. д-рові Велигорському. Він, певне, кимось інспірований, бо аж надто різко заявив мені, що духовенство в таборі репрезентує о. Смик, і лише він буде вітати Владика перед церквою та під час обіду, а я тут ні при чому. Тому, що мого привітання домагалися представники поважної частини вірних, я у відторок поїхав до Всв. О. Генер. Вікарія і в приватності о. Смика заявив йому, що мій приїзд спричинений бажанням, щоб привітання Пресв. Владика в нашому таборі випало якнайвеличавіше. Відповідаючи на це, Всв. О. Ген. Вікарій доручив мені привітати Владика перед таборовою брамою після привітання командантом табору і це власноручно написав на програмі привітання, привезеній о. Смиком для апробати. В середу 28 квітня, запрошений на засідання, повідомив я Комітет про доручення О. Г. Вікарія і пропонував не називати нікого по імені, щоб з учасників гостини декого скреслити, а на їх місце запросити декілька незапрошених чільних громадян нашого табору. Тому, щоб я - на доручення О. Ген. Вікарія - вітав Владика після команданта табору, спротивились дуже рішуче: голова Таборової Ради п. Рогатинський, голова СХО п. Гафткович і голова Ділового Комітету п. д-р Велигорський, погоджуючись остаточно, щоб я вітав Владика на церковнім терені. У Велику П'ятницю на нашій священничій нараді одногосно постановлено, щоб я вітав Владика в церковній брамі, про що й повідомлено Діловий Комітет. Так і зробив я, правда, не в брамі, а кільканадцять кроків перед нею, вітаючи Достойного Гостя в імені духовенства, що спільними силами працює у Христовім винограднику в обидвох міттенвальдських таборах, у власнім імені та найменшої дітвори, що з нею доводилось мені часто зустрічатися, від вірних католиків, що їм не раз проповідую Боже Слово, та як не всіх, то значної частини православних братів, що вітають Владика, як висланника Святійшого Отця.

В докінченні замітки "Виступ проти українського Владика" ("Щоденні Ві-

сті" ч.462) незгідне з правдою є, що Комітет старався мене переконати, представником української громади є вибраний командант табору", бо я то не kwestіонував, а вітати ВПреоосвященішого Владика не було моїм домаган- ним, а було назване Всв.О.Ген.Вікарієм.

Візита Владика в мене була, правда непередбачена програмою, але я на засіданні це в середу повідомив про неї Діловий Комітет.

Те, що для редакції "Щоденних Вістей" є ясне, мовляв, я організову- вав зустріч п.Кордуби і товаришів з ВПреоосвященішим, минається зовсім з правдою, бо з п.Кордубом і товаришами - одного з них цілком не знав - я у Великий Тиждень не говорив ні слова.

Правдою є, що ВПреоосв.Владика засудив роздор і розбрат, що й кам усім слід зробити, але теж правда, що Владика, дякуючи за численні привіти, сказав, що не все правда, що на весіллі співають. До цих це промови від- носиться і як це привіти зрозуміли, не важко догадатися.

На засіданні Ділового Комітету дня 28.IV.д.р. п.Рогатинський сказав, що хто виступає проти прийняття Владика - це слід розуміти: хто не згідний з розпорядками Комітету - той, хто б він не був, діє в імені п'ятої колонії. Дивним дивом заготовок писань у справі прийняття Владика, в яких моє ім'я назване аж дев'ять разів, єсть: "Виступ проти"... Але кожний непе- реджений читач після прочитання надрукованого зразку побачить, що заготов- ці цілком незгідний зо змістом. Та й зрештою моя промова була виголошена на церковному терені, як це, за словами "Щоденних Вістей" ч.461, порадив мо- ні зробити Діловий Комітет, всупереч писаного "Щ.В." ч.462: мовляв у справі мого виступу при церковній брамі Діловий Комітет не забрав ніяко- го становища. "Щоденні Вісті" обурюються, що зустріч п.Кордуби з Владиком не була передбачена програмою, затвердженою Всв.О.Ген.Вікарієм. Чи не слід обуритись "Щоденним Вістям" на те, що "Діловий Комітет спротивився моєму привітання Владика, що було написано в програмі рукою Всв.О.Ген. Вікарія? Врешті яка мета всієї тієї писанини в "Щоденних Вістях"? Приві- тання гинало дійсно величаво, про якісь тертя знало може лише кільканад- цять людей - як тут погрози Таборової Ради й непередиві та перекручені ві- сті в "Щоденних Вістях". Це саме мовляв прислуга Владичі і вода на млин п'ятої колонії.

Міттенвальд, 17 травня 1940.
с.М.Кратчук в.р.

СПРОСТУВАННЯ п.Ген.Бориса Палія.

В ч.77(460) і 79 (462) "Щоденних Вістей" зміщена згадка про запрошен- ня мене на спільний обід на честь ВПреоосвященішого Владика Кири Івана Буч- ка. Насправді ж я був запрошений як приватна особа (один з трьох сеніорів нашого табору), без права голосу від організації, до котрої належу.

Редакція "Щоденні Вісті" пише-дослідно: "Від Філії Т-ва СУВ запрошено на обід почесного голову Філії п. ген. Палія-Кейла Бориса, бо дійсний голова Філії п. інж. Дорошенко Яків своїм попереднім настановленням до підготовки зустрічі Владики та своїми вистовами на його адресу дав доказ, що він не здає собі справи з обов'язків голови Т-ва супроти "Української Промати".

Відкидаючи інкриміновані сотникові Дорошенкові провини, яких не було, які позбавили його можливості взяти активну участь, як представникові такої великої та вельми поважної організації Союзу Українських Ветеранів, у прийнятті Владики, приходжу до такого висновку: з роз'яснення редакції "Щоденні Вісті" стає явним і очевидним, що я був запрошений на прийняття Владики і лишень тому, що п. сотник Дорошенко був признаний Діловим Комітетом недостойним бути на згаданім прийнятті. Отже, з повищого виходить, що я був би на обіді тільки випадковим гостем...

Від такої честі я, як генерал Української Армії і член Вищої Військової Ради, уважав за доцільне та за мій військовий обов'язок ухилитися.

Генерал-хорунжий артилерії
Палій Борис

Міттенвальд, дня 19 травня 1948 року.

СПРОСТУВАННЯ СОТНИКА ЯКОВА ДОРОШЕНКА

В ч. 77(460) таборового бюлетеню "Щоденні Вісті" з 11 травня 1948 року до комунікату Таборової Ради про відвідини нашого Табору ВПресвященця Кир Іваном Бучком уміщено від редакції пояснення, в якому заторкнуте моє ім'я.

Поскілки увесь текст, що спрямований до мого імені, є тенденційний і не відповідає правді, я вимушений прохати Редакцію в черговому числі бюлетеню "Щоденні Вісті" вмістити без змін та скорочень такі мої висновки:

1. До праці в Комітеті по прийнятті Владики мене не було запрошено і про існування такого Комітету та про його засідання я нічого не знав. Отже, і зігнорувати недоведеного до мене запрошення я не міг.

2. На засіданні Комісії для ліквідації таборових свиней я заявив, що від населення бл. оків Комісія не має ніякого уповноваження диспонувати продукцією від свиней, а лише уповноваження доглянути за цілістю і справедливим розподілом її поміж населенням табору. Одначе, йдучи назустріч вимогам Владики відповідним прийняттям, на звернення Ділового Комітету про виділення певної кількості м'яса, я перший вніс пропозицію задовольнити це звернення, що було і зроблено.

Ніяких зневажливих висловів до Владики з мого боку не було, на які не може посылатися і Хвальна Редакція, виводячи одначе з своєї голословної посылки нечесний, безпідставний і не доречі висновок в моєму нібито "негромадському настановленні до громадсько-національних справ".

3. Представника від Філії СУВ на обід не було запрошено, такого Управління Філії не одержала, а п. генерала Палія-Кейла запрошено не від Філії, а персонально.

4. Нануочи ВПресвященого Владика Івана Бучка, організація СУВ, за моїм зарядженням, взяла участь у зустрічі Владики біля брами та в супроводі його до церкви, а за унеможливленням розпорядчиками скласти привітання

Владичі в загально-прийнятому порядку, я склав такі привітання Владичі від організації СУВ в записі зійшійся до розпорядимості листовній формі до рук Владички, разом з іншими, ~~сігнорованими розпорядчиками~~ прийнятими організаціями та поважними особами нашого табору, чим за безпредметовою і недоречною фразою Редакції - "здав собі справу з обов'язків голови Товариства супроти української громади."

Яків Дорошенко в.р.

Міттенвальд, дня 11-го травня 1948.

Г Е Н І Я Л Ь Н А П О С Т А Н О В А

Пише нам один громадянин:

Мешканці нашого табору ще донині коментують собі менше чи більше весело геніяльну постанову Ділового Комітету для привітання Владички Кир Івака, оголошену у великодному числі "Щоденних Вістей", такого змісту: "До церкви зможуть зайти тільки делегати з окремими делегатськими виказками. Решта мешканців зможе вислухати Богослужбу і проповідь Владички на площі перед церквою при допомозі замонтованих мегафонів, а на випадок дощу в театрі".

Всі пам'ятаємо, яке загальне обурення викликало це оголошення. Люди питали себе: Що треба буде робити, щоб роздобути таку делегатську виказку до церкви? Та й чи не вийде воно так, як з виставами нашого театру, де перші покупці при касі можуть дістати квитки щойно від 201-го або від 251-го місця?!

Щоб це обурення громадянства якось злагіднити, о.парох проголосив у церкві, що в комунікаті Комітету зайшла дрібна стилістична помилка. Гарна помилка, нема що казати!

Скажіть же громадяни, чи не була це геніяльна постанова Ділового Комітету? Та й чи не варто б її опатентувати?

ПРОТЕСТ В.І.Д.Д.І.Л.У. СУВ у Міттенвальді

проти хуліганського збезчещення його домівки в ночі з 4 на 5 ц.м. подамо в черговому числі "Інформаційного Листка".

СПРАВЮ РОЗПОДІЛУ КЕР-ПАКЕТІВ

у нашому таборі займемось у найближчому числі "Інформаційного Листка".

Д О Ч И Т А Ч І В

Повідомляємо Вп. Громадян табору 6-теркасерне, що Т-во "Громадське Об'єднання Українців" приступило до видавання "Інформаційного Листка", в якому інформуватиме мешканців табору про актуальні справи й події з нашого життя.

"Інформаційний Листок" виходитиме в міру потреби.